

andre ogsaa ville samme Vej. Jeg paapegede det ved første Behandling, og jeg glæder mig meget over, at vi nu i Aften fik Spørgsmaalet frem i Anledning af den lille Afbrydelse, der kom fra det ærede Medlem fra Odense (Marott), som sagde, at Socialdemokratiet ikke var en skarp Modstander af Georgeismen, Jeg maa sige, at jeg har sjældent hørt mere skarpe Udtryk end dem, det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Bang) har brugt i Aften: svæve i Luften, oppe i Skyerne, Selvgodhed, Indbildskhed og en Mængde andre meget krasse Udtryk, som vistnok navnlig gjaldt det ærede Medlem fra Lejre (K. J. Møller) og de andre større eller mindre Profeter, der i øvrigt ere Tilhængere af den georgeistiske Tanke.

Men idet jeg overlader Diskussionen om Georgeismen til de to Regeringspartier — jeg tror, de i høj Grad ville have et Grundlag for en fortsat Diskussion om den Sag (Afbrydelse af *Finansministeren*) — nej, morsomt bliver det ikke for os andre —, vil jeg slutte med at sige, at det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds absolut ikke maa gøre mig til Georgeist. Jeg værgede mig saa kraftigt, jeg kunde, og jeg kunde ikke gøre for, at denne udmærkede Udgiver af dette udmærkede Tidsskrift „Ret“ skulle vi sige svæver i Skyerne akkurat som de Tilhængere af Georgeismen, som befinde sig her i Tinget, efter det ærede Medlems Opfattelse.

Saa vil jeg endelig sige, at jeg kan stadig ikke gaa med til, at ubebyggede Jordstykker skulle slippe fri; jeg vil derimod være enig med den højtærede Finansminister i, at alle selvstændige Ejendomme maa have Fradrag.

K. J. Møller: Jeg skal ikke forlænge Debatten ret meget, men de faldne Udtalelser opfordre mig dog til at sige nogle faa Ord. Der er, synes det mig, særlig to Spørgsmaal, som ere i Stand til, om jeg saa maa sige, at sætte Lidenskaberne i dette høje Ting i Bevægelse, og det er Militærspørgsmaalet og Jordspørgsmaalet. Det har vist sig Gang paa Gang, at næsten lige meget, hvad man drøftede her i Tinget, om det saa er saadant noget som Enkeforsørgelse, glider Debatten over i Militærdebat. Og saa snart vi drøfte et Spørgsmaal, der har nogen som helst Forbindelse med Jorden, munder Debatten ud i en Debat om Georgeismen. I og for sig kan jeg kun glæde mig over dette sidste, det har jeg udtalt før i dette Ting. Det viser, at Tanken ligger og ulmer hos Be-

folkningen, at man har en Følelse af, at der er noget, der rører sig, at man maa komme denne Vej ud. Og endnu mere interessant for mig, der sætter en Ære i at betegne mig som Georgeist — et Ord, der jo synes at skulle være et Haansord i visse ærede Taleres Mund —, er dette, at samtidig med, at ærede Medlemmer udtale en skarp Fordømmelsesdom over Georgeismen, gaa de med til det, som er Georgeismens egentlige Middel, nemlig Grundværdiskatten.

Det Forslag, som foreligger — det vil det ærede Medlem fra Hornslet (N. P. Jensen) give mig Ret i —, er et lille Skridt hen i Retning af, at Jorden skal bære Skatten, og at Bygningerne skulle være fri. Og det ærede Medlem fra Kerteminde (A. P. Andersen) gaar med, det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) gaar med, det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Bang) gaar med, samtidig med, at de ikke paa nogen Maade ville have Skyld for at være Georgeister. For mig er det ganske ligegyldigt, hvad de ville kalde det, blot de ville være med til det, vi ønske og kræve. Det ærede Medlem fra Kerteminde synes at have gjort sig Forhaabning om en Støtte fra Socialdemokratiets Side. Jeg ved ikke, om det var Misundelse overfor de Radikale, at han ikke kunde unde os alene Alliancen med Socialdemokraterne, men at han selv ønskede at være med i Trekløveret — i hvert Fald synes det at være ham en stor Skuffelse, at det ikke holdt Stik, at de vilde være hans allierede i Modstanden mod Grundværdiskatten.

Jeg forstaaer nu ikke, hvordan det ærede Medlem nu i Aften kunde nære Forhaabning om, at Socialdemokraterne vilde være hans allierede paa dette Punkt. I Vinter, den 13 Januar, da det oprindelige Forslag var til første Behandling, talte det ærede Medlem fra Kerteminde nogle Ord, som jeg gerne vil tillade mig at oplæse, det er kun nogle faa Linier. Han spurgte den højtærede Indenrigsminister, hvad det var for en Slags Grundværdiskat, han tilsigtede at faa indført i Stedet for Ejendomsskylden, og saa føjede han til: „Eller er det endelig et Skattesystem, som direkte, bevidst eller ubevidst, tager Sigte paa at opfylde Socialdemokratiets Krav gennem Beskatning successive at fjerne den Værdi, Jorden nu foruden Skatten har for Ejeren.“ Det forekommer mig, at disse Ord tydeligt vise, at det ærede Medlem for et Par Maaneder siden var af den Opfattelse, at Socialdemokratiet, ikke